

Τὴν νύκτα τῆς 22^{ης} ἔως τῆς 23^{ης}
Ἀπριλίου 1909.

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΣΟΚΟΛΗ

α.
Δὲν σὲ ἐσφάξαν σὰν ἀρνὶ
Οἱ ἄγριοι σου φονιάδες!
Κομμάτια σὲ ἐσχίσανε
Ἄσοῦ σ' ἐμαρτυρήσανε
Νὰ σοῦ εὔρουνε παράδες

β.
Ἔχει καὶ ἡ τίγρις εὐσπλαγχνιά
Σὰν εἶναι χορτασμένη!
Μὰ ἐκείνους πῶς χειρότερους
Ποῦ αἰμοβορώτερους
Τὸ αἷμα σου δὲν χορταίνει

γ.
Ὡμὲ στὴν πρώτη μαχαιριά
Βογγύσε ὁ σκοτωμένος!
Μὰ σὺ βραχνὸς τοῦ βογγητοῦ
Γέλοιο ἀφίνει μισητὸ
Φονιάς φαρμακομένος

δ.
Ὡμὲ πονῶ! τελειώστε με!
Καὶ μὴ μὲ τυραννεῖτε!
Κακούργοι μὲ σκοτώσανε
Σκληρὰ μὲ μαχαιρώσανε
Ἀνθρώποι λυπηθῆτε

ε.
Καὶ τίνος ἔκαμα κακὸ
Ἔτσι νὰ μαρτυρήσω;
Πόναι μοῦ σχίζουσι τὴν καρδιά
Καὶ τὰ μαχαίρια εἶνε βαθιά
Τοῦ κάκου δὲν θὰ ζήτω!

στ.
Πλέει στὸ αἷμα τοῦ ὀ νεκρὸς
Καὶ ἐκείνοι τὸν κυττάζουν!
Καὶ μαχαιριά στὴ μαχαιριά
Ἀποθεριώνουν τὰ θεριά
Καὶ σφάζουνε κι' ἀρπάζουνε

ζ.
Ὡς καὶ ὄργανέτο τοῦ ἔβαλαν
Παρέκει νὰ σημαίνει
Γιὰ νὰ σκεπάζῃ ἡ μουσική
Τὴν ταραχὴ ποῦ ἦτανε ἐκεῖ
Τὸν βόγγο ἐποῦ βγαίνει

η.
Κηλίδες ἀπὸ αἷματα
Στὰ ρούχα τους ξεπλένουν
Καὶ ἤσυχια μ' ἀτιμὴ χαρὰ
Μετροῦν τὸν τίμιον παρά
Κι' ἀξέγνωιστα διαβαίνουν

θ.
Ποῦ εἶνε οἱ σκοποὶ ποῦ μᾶς φρουροῦν;
Ἀσφάλειαν ποῦ ἔχουν;
Ὅλα κοιμῶνται εἰς τὴν Γ' ἡ
Θανάτου κρέμεται σιγή
Μόνον φονιάδες τρέχουν

ι.
Καὶ μέσα στὸ μορφο νησι
Π' ἀθῶα τ' ἀνθὴ ἀνθίζουν
Τὴν νύκτα ὁ χάρος περπατεῖ!
Κ' ἀντὶ παντοῦ νυκτοσκοποὶ
φαντάσματα γυρίζουν.

ια.
Ἀνθρώποι ἂν ἔχετε αἰσθημα
Καρδιά μέσα στὰ στήθη
Πῆτε ὅλα, μαρτυρήσετε
Παρηγοριά ν' ἀφήσετε
Στ' ἀθῶο αἷμα ποῦ ἐχύθη

ιβ.
Εἶναι Θεὸς μέγας ποῦ
Ποῦ κρίνει καὶ δικάζει!
Κι' ὅ,τι θεὸς νὰ σκεπάζωμε
Δὲν θὲ νὰ τὸ προηλάττωμε
Π' αὐτὸς τὸ ξεσκεπάζει.

I. M.

Αρ. Εισ. 795
VI 313²